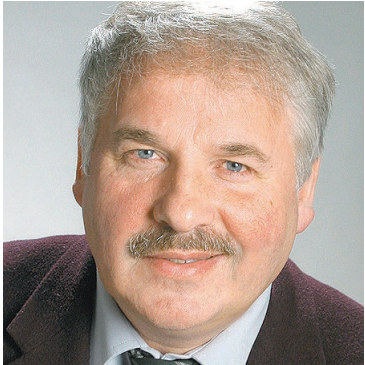

Bókin hjá Sjúrdi Skaale?

GERHARD LOGNBERG
FYRRVERANDI JAVNAÐARTINGMAÐUR

Eg fekk bókina “Skerpikjøt” frá tveimum langabbasynum Julian og William. Henda var ímillum nógvar aðrar jólagávur eg fekk, oftast er tað bókur.

Eg byrjaði við hesi bókini, sum Sjúrdur sjálvur skrivar, so er bókin provokerandi. Tá eg kom til síðu 61 og 62 viðgjørði Sjúrdur meg nakað, tí føli eg meg, hava rætt til at viðmerkja.

Disiplin og Trúvirði

Tað setti seg í rangastrupan, tað at Sjúrdur nevnrir disiplin og trúvirði. Tað er ótrúligt sum summi eru framlig. Kom beinanvegin at hugsa um Sjúrd, sum embætismann í Tinganesi. Nei Sjúrdur, so lætt gloyma fólk ikki, har setti tú eld í, men sat fittur og helti vanga í nógv ár og lat onnur líða.

Kannar tú ikki áðrenn

Tú sigur, ímillum annað, at grundin til at eg varð koyrdur úr flokkinum var, at eg ofta atkvøddi ímóti flokkinum, hetta er hálvur sannleiki.

Tað vóru onnur í flokkinum, sum atkvøddu ímóti, helst líka nógv sum eg. Eg plagdi at siga Jóannes Eidsgaard frá, um eg atkvøddi ímóti, men alt hatta er farið, eg føli meg ikki at hava nakrar óvinir í flokkinum ella í tinginum.

Men nú tú, Sjúrdur, rør aftur áftur.

Smíðirnir til missálitið

Hvør var hann? Jú, vit vóru tveir tingmen, sum atkvøddu ímóti missáliti á Kaj Leo Jóhannesen! Hví gjørði eg tað, jú, Kaj Leo var knapliga blivin ein eldsál fyri Sandoyartunnilinum.

Fyri tað næsta havi eg ongan tíð kunna tolt hasi missálitini, tí sum regul eru tey hamrandi órættvís.

Hví kom missálit á

Kaj Leo Holm Jóhannesen! Jú, Sjúrdur Skaale kom spakuliga inn ígjøgnum bakdyrnar í løgtinginum í besta “Pipar og Salt”-stíli, helti vanga. Eg minnst, at hann fór at tosa við Aksel. Hesin var ósikkur, hetta bleiv so evnið ígjøgnum dagin. Fólk vóru ikki heit fyri hesum, Sjúrdur hann

fekk sín vilja.

Eg minnst, at Sjúrdur spurdi meg, hvat eg fór at avkvøða, eg segði honum, at eg fór at atkvøða ímóti. So helt hann, so hevði eg heldur farið suður, um eg var tú, men tað gjørði eg ikki, mær dámar ikki at flýggja undar ábyrgd.

Jú, soleiðis kláraði hetta vilsta barnið úr Tjóveldi at manipulera.

Hann fór úr Tjóveldi, eg kundi eisini farið úr Javnaðarflokkinum, tað vildi eg ikki, tí tá hevði eg svikið veljararnar. Hvat er munurin Sjúrdur.

Feløgini kravdu

Gerhard út, hetta havi eg hoyrt viðmerkjara sagt í miðlunum. Hetta er so ikki meira enn hálvur sannleiki Sjúrdur. Eg minnst, at eg kom inn til ein nevndarlim í Sandoyar Sýslu Javnaðarfelag, í Skopun, hann sigur við meg, at formaðurin í lokalfelagnum hevði verið á tveimum loynifundum við Aksel og starvsnevndina fyri at feløgini skuldu gera tað skitna arbeiði. Helst var tú ein av spunasmiðunum, tí tað dugdi tú til fulnar, sum emætismaður.

Síðan skuldi ein triðji fundur verða í grannabygdini, eisini hemmiligur fyri mær. Men tað beliv ikki, eg bleiv stuðlaður fult út í Sandoyar Sýslu Javnaðarfelag, og tað eri eg takksamur fyri.

Losjumafian stóð

aftanfyrir Sjúrd Skaale, tað var har kamparnir vóru. Eg skilti ongantið hasi fólkin, og tey ikki meg. Eg kann enn vakna í dreymsi við marruni og halda meg vera í Losjuni, ein ring tíð. Tað vóru nøkur fá, sum møttu har, Sverri Midjord, sáli, plagdi at siga við meg, hald teg vekk frá Losjuni!

Jú, losjufólkini stemmaður meg út

So sigur Sjúrdur, at tað var neyðugt fyri disiplinsøk. Hevur nakar hoyrt so galið. Tað hevur verið morð í Javnaðarflokkinum síðan vit báðir heilsaðust uttan fyri Losjuna. Tú helt, Gerhard hetta var ikki gott. Jú Sjúrdur, tað var gott

Sjúrdur sigur at

Gerhard mátti út. Sjálvsagt mistu vit nakrar stemmur, men fólk skiltu væl støðuna hjá Javnaðarflokkinum, tað sigur tjóveldisavhopparin, sum fekk friðarskjól í einum, meira vinarligum, flokki, har tolsemi er í hásæti!

Stórsta kupp fyri Suðurøkið

var, at eg, Gerhard Lognberg, bleiv koyrdur úr flokkinum. Øll vistu, hví eg bleiv koyrdur út, grundin var Sandoyar Tunnilin..... Sum Javnaðarflokkin, eisini

Tjóðveldi, vóru hart ímóti. Síðan tey etisku máluni, har eg var mangan mælskur og ikki at gloyma arbeiðararørsluna, sum eg førði fram.

Eg varð koyrdur úr

flokkinum 2. november 2013. Longu ein mánað seinni kallaði táverandi lögmaður til fundar úti í fíggjamálaráðnum, evnið var Sandoyar Tunnilin.

Longu 1. februar í 2014 skrivaðu flokkarnir á tingi undir avtalu um tunnilin, tá var Javnaðarflokkurin við, teir royndu at fáa stummurnar aftur úr Sandoyinni.

Teir, sum skrivaðu undir vóru:

Kaj Leo, Sambandsflokkurin
Jørgen Niclasen, Fólka-
flokkurin

Aksel Jóhannesen, Javnaðar-
flokkurin

Jenis av Rana, Miðflokkurin
Kári P. Højgaard, Sjálvstýris-
flokkurin

Gerhard Lognberg, uttan-
flokka

Annars legði eg sjálvur uppskot

fyrir tingið, at gera Sandoyar-tunnilin, eg mátti úr Løgtinginum at skaffa mær hjálp til nevnda uppskot og mátti gjalda tað úr egnum lumma. Tað var framlagt 23. august í 2007.

Tá eg læs síðu 38

mundi eg dottið um rygg. Sjúrdur Skaale tosar um, at Sambandsflokkurin royndi at súgva 200 milliónur afturat úr Danska Landskassanum

Góði Sjúrdur

Tú má hava etið pappseym.

Eingin hevur sæð meira enn fótarnar á tær, sum tú hevur ligið og kraddað úr Danska Landskassanum til tær ríkastu kommunurnar í Føroyum, tað mátti ikki sømt seg hjá einum Tjóðveldis-avhoppara.

Annars hoyrði eg Sjúrd siga einaferð, at ein skúlaflokkur hevði eggjað honum at stilla

upp fyri Tjóðveldi. Í bókini sigur tú, at ein sambandsmaður úr Nolsoy lokkaði teg at stilla upp til Fólkingið. Sjúrdur, hvør hevur so lokkað teg at kradda pengar úr Danmark til tær stóru ríku kommunurnar í Føroyum. Hetta er øvugtur “Robin Hood politikkur” av einum javnaðarmanni.

Góði Sjúrdur, eg eri ordiliga stoltur, at tú tímur at skriva um meg, eg veit at vit báðir eru væl, men ikki bara skriva bókur fyri at skaffa stummur til Javnaðarflokkin, tað skal eisini vera sannleiki.

Ella endar tú sum Aksel, flest fólk grótu, tá hesum helt nýggj-ársrøðuna og tosaði um næsta-kærleika, tolsemi og at síggja frameftir. Men áðrenn fleska-steinkin var sornað, var tann næsti vargurin avtikin í Javnaðarflokkinum.

Annars eitt av Harranum signað nýttár til tín og tína familju.